

Am aflat despre existența pastorului disident Iosif Ton în ultimii ani ai "epocii de aur", datorită mesajelor sale de la radio BBC și Europa Liberă. Un fost deputat, pastorul Petru Dugulescu spunea că: "Pastorul Iosif Ton, este un reprezentant de seamă nu numai al evanghelicilor români, dar și al intelectualității noastre cu spirit cucernic este respectat și apreciat nu numai ca păstor și învățător, dar și ca cel mai bun scriitor creștin român în viață. Iosif Ton mai este cel care a pus sănătos bazele și a asigurat funcționarea la cote înalte a celui mai reputat Institut Biblic Est-European, cunoscut și sub numele de Universitatea EMANUEL din Oradea."

Zilele trecute, citind în revista romano-belgiană "Bruxelles Mission", aflu că domnul Iosif Ton a trecut la penticostali, iar această decizie a dat ocazia Uniunii Baptiste din România să lanseze o campanie de denigrare și atacuri concentrate asupra prof. dr.

Iosif Ton. Oare

ce înseamnă pentru bapțiști "libertatea religioasă" pentru care au pledat ani de zile la ONU și la forumurile internaționale din SUA?

Susțineau că ortodocșii îi persecută pe cei care părăsesc religia ortodoxă și pledau pentru o "libertate religioasă" sinonimă cu libertate de alegere. Acum bapțiștii îl persecută pe Iosif Ton pentru că a părăsit religia bapțiștă!

Libertatea religioasă nu înseamna doar libertatea de-a trece la religia bapțiștă, ci și libertatea de a trece de la bapțiști la o altă religie, fără a fi ostracizat de membrii comunității pe care o părăsești.

Scuzați-mi îndrăzneala de a interveni

într-o discuție a teologilor cu creier mare, și totuși...

bateți câmpii! De

când religia bapțiștă este o Credință? Credința este doar una singură în jertfa Domnului Isus, iar religii sunt peste 27.000, iar biserici la fiecare colț de stradă. Azi-mâine o să avem câte o religie pentru fiecare familie sau și mai rău, pentru fiecare persoană.

Scriu aceste rânduri din solidaritate cu domnul Iosif Ton, pe care nu-l cunosc și cu care nu am nimic în comun decât faptul că ne închinăm aceluiași Dumnezeu. Scriu cu părere de rău pentru durerile sufletești cumplete prin care, presupun că trece dumnealui în aceste zile și cu păreri de rău pentru sufletele negre de ură ale grupării pastorului agitator Paul Negruț. Pentru mine domnul Iosif Ton reprezintă un om valoros și o mare personalitate creștină, indiferent de cultul față de care se simte apropiat; este un creștin, care în vremurile grele ale comunismului s-a adresat tuturor românilor, în numele credinței, a dăruit lumina și pacea sufletească, interzise de ateii comuniști. Domnul Paul Negruț, până mai ieri frate de credință cu “ereticul” Iosif Ton, a avut grijă ca acesta din urmă să nu mai predice (de vreo 20 de ani!) în biserica pe care a ctitorit-o, i-a luat locul de rector și la Facultatea Emanuel din Oradea, iar astăzi își dă arama pe față și își etalează ura acumulată față de domnul Ton. Mai contează care dintre cei doi este baptist și care este penticostal? Din punctul meu de vedere contează doar faptele celor doi.

Daca din pricina opiniilor mele se vor isca alte polemici, evitați să “trageți în pianist”! Sunt un om obișnuit cu o dilemă în cazul Iosif Ton și pun întrebări... retorice. Cu ce drept este atacat pastorul Iosif Ton ca om, într-un mod suburban, de către reprezentanții Uniunii Baptiste din România? Care este dogma, credința și logica potrivit căreia bapțiștii își varsă ura asupra lui Iosif Ton și apoi o motivează prin credință? Sunt acești creștini imaculați? Și-au amintit vorbele lui Iisus:

“Cine dintre voi este fără păcat, să arunce cel dintâi cu piatra” când l-au atacat pe domnul Iosif Ton ca talibanii?

Din cauza divizării bisericii, sute de ani Europa a fost măcinată de războaie, deși apariția unor noi doctrine, biserici sau orientări religioase nu l-a mutat pe Dumnezeu din veșnicia lui, n-au schimbat Biblia și n-au condus nici la Armagedon și nici la decizia lui Dumnezeu de a-și abandona credincioșii.

Decalogul a rămas același. Una dintre porunci este "să nu ucizi". Cu toate acestea, se știe că vizionarii Evului Mediu erau considerați adesea eretici sau vrăjitori. În numele credinței și al bisericii, oameni ca Giordano Bruno sau Ioana D'Arc au fost arși pe rug și torturați de Inchiziție pentru convingerile lor. În timp s-a dovedit științific dreptatea lui Giordano Bruno, deși fusese excomunicat de două ori. Câte sute de ani i-au trebuit bisericii să-și ceară scuze pentru crimele comise în numele credinței? Ioana D'Arc avea viziuni, deși era catolică, iar pe vremea aceea nu exista cultul penticostal. A fost considerată eretică și arsă pe rug. Cu ce drept a fost arsă pe rug dacă ucigașii erau creștini, deci aveau de respectat porunca "să nu ucizi"? Creștinii au datoria să-și iubească aproapele ca pe ei înșiși. Ce fel de crime "pasionale" din credință sunt cele înlăptuite de ucigași abominabili sub protecția Bisericii Catolice?

Astăzi vizionarii nu mai sunt arși pe rug, pentru că în zilele noastre crimele sunt interzise prin lege. În schimb am citit în ziare că bapțiștii au inventat Inchiziția modernă și testează eficiența pe Iosif Țon. Arma de tortură este cuvântul, iar "ereticii" secolului 21 sunt calomniați, denigrați, batjocoriți și excomunicați. Mulțimea credincioșilor bapțiști este instigată la ură de către liderii ei, într-un mod similar cu cel din timpul Revoluției Franceze, când oamenii se adunau în piețe publice să vadă cum mai cade un cap nobiliar sub lama ghilotinei. În același fel rectorul Paul Negruț conduce ostilitățile Uniunii Baptiste, contra prof. dr. Iosif Țon. Metodele inchizitorilor bapțiști de astăzi seamănă izbitor de mult cu cele aplicate de catolici lui Galileo Galilei, Ioanei D'Arc sau lui Giordano Bruno. Rezultatul final este excomunicarea, deși... după cuvintele pe care i le-au adresat domnului Țon, fac pariu că l-ar arde și pe rug dacă ar putea!

Ce atitudine ar trebui să avem față de cei care au altă religie? Iisus a murit pentru noi toți, nu doar pentru bapțiști, penticostali, ortodocși sau catolici. Nu cunosc amănuntele, asemănările și diferențele dintre bisericile protestante și nici nu vreau să scriu despre ele. Pun aceste întrebări în calitate de om și de creștin. Sunt botezată în religia ortodoxă, religia mamei mele, pentru că așa au decis părinții mei. Tatăl meu este greco-catolic și a suferit pe vremea comuniștilor din

cauza credinței lui, așa că părinții mei au decis să-și boteze copiii la ortodocși, ca să scăpăm de persecuție.

Tata voia să se facă preot și a fost elevul cardinalului Alexandru Todea. În 1948 Biserica Română Unită cu Roma a fost scoasa în afara legii, așa că tata s-a făcut până la urmă economist. Bunica Elisabeta, mama tatălui meu, era de altă religie, dar nu i-a interzis tatălui meu să urmeze cursurile seminarului greco-catolic din Blaj, ci la încurajat să se facă preot. Chiar dacă aparținea cultului baptist, bunica mea asista uneori la slujba de duminică de la Catedrala Sfânta Treime din Blaj. Mergea acolo pentru că băiatul ei (tatăl meu) era acolo. Tata era băiatul care aprindea lumânările, ducea cădelnița, cânta și-l ajuta pe preotul greco-catolic în timpul slujbei la Catedrala Sfânta Treime din Blaj. Catedrala este ctitoria unui episcop greco-catolic, Inocentiu-Micu Klein, întemeietorul gândirii politice românești moderne. Bunica mea a dovedit prin faptele ei că înțelege esența creștinismului, chiar dacă n-a făcut școli înalte. Domnul Paul Negruț și acoliții dumnealui ce dovedesc în cazul lui Iosif Țon?

Rectorul Paul Negruț dovedește o îngustime a minții deranjantă pentru orice creștin autentic, în deplinătatea facultăților mintale și dotat cu discernământ. În acest sens, salut și susțin opiniile exprimate în articolul din Bruxelles Mission, potrivit cărora ” **Iosif Țon și-a schimbat religia, dar nu și-a schimbat Dumnezeu!**”

Dacă domnul Paul Negruț, unul dintre liderii bapțiști, nu este capabil să respecte alegerea lui Iosif Țon, ci dimpotrivă, recurge la orice mijloace (minciuni, egoism, dat din coate, plagiat ș.a.m.d.) pentru a-și atinge interesele, personal nu-mi rămâne decât să mulțumesc lui Dumnezeu că nu sunt baptistă! Cum este posibil ca în sec. XXI un om să fie atacat și tratat abject, ca pe vremea Inchiziției? Ce fel de profesor și model este domnul Paul Negruț, dacă instigă liderii bapțiști să sară asupra lui Iosif Țon ca o haită de lupi înfometate? Este Paul Negruț un bun creștin sau ar trebui excomunicat din toate religiile creștine pentru instigare la ură, discriminare, prigonirea unui creștin datorită convingerilor sale religioase, manipularea maselor

Inchizitia moderna – o dedicatie speciala a baptistilor pentru domnul Iosif Ton

Scris de Schlachter Arnold

Sâmbătă, 08 Ianuarie 2011 14:31

și alte atitudini curioase, care n-au nimic de-a face cu creștinismul, ci mai degraba cu comunismul?

Și dacă, totuși, calomniile din presă au apărut într-un penibil și prelungit moment de rătăcire, se impun două lucruri:

1. Uniunea Bisericilor Baptiste și rectorul Paul Negruț să își ceară scuze public de la Iosif Țon și să recunoască vina, faptul că nu a fost creștinesc ce s-a întâmplat.

2. Liderii bisericilor care au instigat credincioșii bapțiști, să înceteze campania de discreditare la adresa lui Iosif Țon.

Simona M. Botezan

Washington D.C., SUA